

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษา การจำกัดสิทธิในการชุมนุมโดยสงบ (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “สิทธิในการชุมนุม”) ภายใต้กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. 1966 (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “กติกา”) ซึ่งได้วางหลักไว้ในข้อ 21 ว่ารัฐภาคีต้องรับรองสิทธินี้แก่ พลเมืองของตน จะแทรกแซงการใช้สิทธินี้ด้วยการออกกฎหมายเบี่ยบ คำสั่ง หรือมีคำพิพากษา ลดเม็ดสิทธินี้โดยมิชอบไม่ได้ แต่สามารถที่จะจำกัดสิทธินี้ได้โดยกฎหมาย และเพียงเท่าที่จำเป็น สำหรับสังคมประชาธิปไตย เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของชาติ ความปลอดภัย ความสงบ เรียบร้อย การสาธารณสุข ศีลธรรมของประชาชน หรือการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ได้ และรัฐจะใช้ข้ออ้างประการอื่นนอกเหนือไปจากที่กติกาได้ระบุไว้เพื่อจำกัดสิทธินี้ไม่ได้

นอกจากนี้ ในกรณีที่มีเหตุการณ์บางอย่างขึ้นเป็นภัยคุกคามความอญyorอดของรัฐ เกิดขึ้น ทำให้ต้องมีมาตรการพิเศษเพื่อจัดภัยคุกคามนั้น บทบัญญัติในข้อ 4 ของกติกาให้รัฐ สามารถลิด戎นิสิทธิและเสรีภาพบางอย่างได้ โดยจะต้องไม่เป็นการเลือกประดิษฐ์ ด้วยเหตุแห่ง เชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนา หรือเชื้อพันธุ์ทางสังคม และจะต้องไม่เข้าไปก้าวล่วงสิทธิอันมีอยู่ ลิด戎ได้ ซึ่งได้แก่ สิทธิในชีวิต การที่จะไม่ถูกนำไปทราบหรือทดลองทางวิทยาศาสตร์โดย ปราศจากความยินยอม ห้ามการนำบุคคลลงเป็นท่าสหรือถูกบังคับให้เป็นท่าส การไม่ต้องถูก จำกัดเพราะเหตุที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามสัญญา การไม่ต้องรับโทษทางอาญาในกรณีที่ขณะ กระทำไม่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด การได้รับการยอมรับว่าเป็นบุคคลตามกฎหมาย และ การมีสิทธิในเสรีภาพทางความคิด มโนธรรมและศาสนา ต้องได้รับการรับรองและคุ้มครองโดย เด็ดขาด ดังนั้นสิทธิในการชุมนุมจึงอาจถูกลิด戎ได้หากเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการขัดภัย บุกเบิกนั้น

ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีกติกาฉบับนี้ จึงต้องเคราะห์และปฏิบัติตามพันธกรณี ซึ่ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 82 “ได้วางหลักแนวโน้มโดยฯรัฐจะต้อง ปฏิบัติตามสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้เข้าเป็นภาคี รวมทั้งตามพันธกรณีที่ได้ทำไว้กับ นานาประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ

จากการศึกษาพบว่า สำหรับประเทศไทยการชุมนุมเป็นเสรีภาพ รัฐธรรมนูญได้ บัญญัติรับรองไว้ในมาตรา 63 ถึงสิทธินี้ว่าต้องเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาชญากรรม การ จำกัดสิทธินี้ทำได้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชนที่จะใช้ที่ สาธารณะ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างที่ประเทศไทยอยู่ในภาวะสงคราม หรือใน

ระหว่างเวลาที่มีการประการสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือประกาศใช้กฎหมายการศึก เมื่อพิจารณา
เปรียบเทียบแล้ว การจำกัดสิทธิในการชุมนุมตามกติกามีขอบเขตที่กว้างกว่ารัฐธรรมนูญไทย และ
ในทางปฏิบัติขณะที่ประเทศไทยยังไม่ได้มีกฎหมายเฉพาะเรื่องการชุมนุม พบร่างพระราชบัญญัติ
ความเข้าใจในหลักการใช้สิทธินี้ ประกอบกับรัฐเองก็มิได้ปฏิบัติต่อประชาชนโดยคำนึงถึงสิทธิ
มนุษยชนเท่าที่ควรในหลายเหตุการณ์ที่ผ่านมา